

[Aksel Larsen.]

for længst har foretaget disse undersøgelser, så man kunne komme i gang med arbejdet.

Hvad angår de store forbindelser over Store-Bælt og Øresund, står jeg fast ved, hvad jeg har sagt. Jeg forstår, at man regner med, at undersøgelser og skitseprojekteringer for Store-Bæltsforbindelsen skulle vare 4-5 år. Jeg er af den opfattelse, at det må kunne gøres adskilligt hurtigere, dog ikke hvis man gør det på den traditionelle måde, som visse statsinstitutioner desværre gør.

Jeg skal ikke gå i detaljer med, hvad den højtærede forsvarsminister sagde, kun minde om de oplysninger, ministeren gav om de forøgede militærudgifter og ikke mindst de forøgede udgifter til militæranskaffelser. Jeg synes, man snart burde komme til det resultat, at det er uforsvarligt på den måde at øse pengene ud, og når man fra regeringens side har så travlt med at ville nedsætte forbruget, kunne, som jeg tidligere har sagt, staten gå i spidsen, og den burde først og fremmest gå i spidsen på dette område, hvor det drejer sig om totalt uproduktive udgifter, om hvilke ingen kan sige, at de på nogen måde er samfundsgavnige eller gavnlige for vort lille land, men hvor man må befrygte det modsatte. Vil regeringen endnu ikke lade sig tale til, hvad angår afrustning af Danmark, kunne den da i det mindste tænke lidt på at spare på den konto, der hedder militærudgifter.

Ja, jeg tror, jeg skal lade dette være nok, idet jeg dog vil have lov til at bemærke, at det fremgår af den tone, der har gået igennem ministrenes taler — og det fremgår særlig tydeligt af det ærede medlem hr. K. B. Andersens tale, for det ærede medlem udtrykker sig altid mere tydeligt og groft end ministrene, der har et mere urbant tonefald — at man appellerer til samarbejde, men at man har særlige ønsker om samarbejde og et særligt håb om samarbejde til et af de store borgerlige oppositionspartier, nemlig venstre, men at man åbenbart ikke regner med nogen chance hos de konservative. Jeg kan vanskeligt tænke mig, at der, sådan som den politiske konstellation er, kan blive tale om noget sådant specielt samarbejde, og jeg tror, vi skal vente, til valget er overstået, for at se, hvilke muligheder for samarbejde der så er. Det har ganske vist været diskuteret meget, og vi ved,

at man ikke mindst fra konservativt hold regner med og håber på eller i hvert fald taler om, at efter valget kan det være, der er et borgerligt flertal eller endda et venstre-konservativt flertal, så vi kan få en venstre-konservativ regering, som råder over et flertal her i tinget. Ja, håbet er jo lysegrønt, så man skal have lov til at have det.

Jeg blev en lille smule konsterneret, da jeg hørte det ærede medlem hr. K. B. Andersen sige, at en eventuel borgerlig regering vil efter et valg ikke kunne råde over et flertal uden at støtte sig på et af de nuværende regeringspartier. Jeg vil ikke spørge om, hvilket af de nuværende regeringspartier det skulle være, for så vidt jeg kan se, er der efter alt, hvad man ved om stemningen blandt vælgerne — og dér skal man bestemt ikke bygge på resultatet af folkeafstemningen i sommer, men måske en lille smule på gallupundersøgelserne — ikke engang chance for, at venstre og de konservative kan få flertal sammen med de radikale, så det må altså være det andet regeringsparti, det ærede medlem hr. K. B. Andersen har tænkt på, eller måske har han ikke tænkt så dybt, at han gjorde sig klart, hvordan chancerne for regeringspartiernes mandater efter valget i virkeligheden vil se ud.

Men lad det være, vi kan ikke stå her og fordele mandater; lad os vente med det, til valget er overstået. Jeg tillader mig stadig væk at have det ønske og at ville arbejde for, at valget skal få et sådant forløb, at der ikke alene ikke bliver mulighed for et venstre-konservativt flertal eller en venstre-konservativ regering, men at der bliver det, jeg kalder et arbejderflertal, altså et flertal af socialdemokrater og folkesocialister, og så skal vi ligegodt se, om det ikke kan føre til, at dette flertal vil blive brugt, ikke til at lave socialisme 14 dage efter valget, men til at skaffe landet en anden og betydelig bedre politik end den, vi har haft hidtil, hvor den siddende regering i det væsentlige har støttet sig på at arbejde sammen med de borgerlige partier.

Iver Poulsen: Må jeg først takke den højtærede udenrigsminister for den meget fyldige besvarelse af de spørgsmål, jeg stillede angående den nordiske FN-styrke, der skal oprettes, og som vi meget gerne støtter oprettelsen af.